EGZEMPLARZ BEZPŁATNY

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 28 lutego 1979 r. Nr 1 Poz. 1—6

TREŚĆ

1.

ZARZĄDZENIE NR 32

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 28 grudnia 1978 r.

w sprawie przygotowywania i uruchamiania produkcji nowych i zmodernizowanych wyrobów przemysłowych

(Znak: NP7/AT/78)

Na podstawie § 3 ust. 3, § 7 ust. 2 i § 8 ust. 1 uchwały nr 134 Rady Ministrów z dnia 7 września 1977 r. w sprawie zasad przygotowywania i uruchamiania produkcji nowych i zmodernizowanych wyrobów przemysłowych (Monitor Polski Nr 23, poz. 119) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie obowiązuje w jednostkach organizacyjnych resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych, zwanych dalej „jednostkami organizacyjnymi", podejmujących i realizujących prace związane z przygotowywaniem i uruchamianiem produkcji nowych i zmodernizowanych wyrobów przemysłowych.

2. Podejmowanie i realizowanie prac przez jednostki organizacyjne powinno następować zgodnie z przepisami uchwały nr 134 Rady Ministrów z dnia 7 września 1977 r. w sprawie zasad przygotowywania i uruchamiania produkcji nowych i zmodernizowanych wyrobów przemysłowych (Monitor Polski Nr 23, poz. 119) oraz ze szczegółowymi wytycznymi w sprawie przygotowywania i uruchamiania produkcji nowych i zmodernizowanych wyrobów w przemyśle materiałów budowlanych, stanowiącymi załącznik do zarządzenia.

3. Naczelni (generalni) dyrektorzy zjednoczeń nadzorujących jednostki organizacyjne podejmujące i realizujące prace związane z przygotowywaniem i uruchamianiem produkcji nowych i zmodernizowanych maszyn i urządzeń dla budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych wydadzą, w porozumieniu z Departamentem Nauki, Techniki i Projektowania, w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie zarządzenia, szczegółowe wytyczne w sprawie przygotowywania i uruchamiania produkcji tych maszyn i urządzeń, stosownie do przepisów uchwały, o której mowa w ust. 2, z uwzględnieniem specyfiki produkcji danego przemysłu oraz warunków techniczno-organizacyjnych nadzorowanych jednostek.

§ 2. Producentów nowych i zmodernizowanych wyrobów wyznaczają naczelni (generalni) dyrektorzy zjednoczeń spośród nadzorowanych jednostek organizacyjnych, na wniosek dyrektorów jednostek badawczo-rozwojowych lub badawczo-projektowych.

§ 3. Dyrektor Departamentu Nauki, Techniki i Projektowania w uzgodnieniu z dyrektorami Departamentów: Przemysłu Materiałów Budowlanych, Budownictwa Przemysłowego oraz Mechaniki, Energetyki i Transportu zapewni opracowanie rocznych programów produkcji nowych i zmodernizowanych wyrobów, maszyn i urządzeń dla budownictwa, zwanych dalej „programami".

2. Programy są opracowywane na podstawie danych zawartych w projektach programów nadsyłanych przez właściwe zjednoczenia i podlegają zatwierdzeniu przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 4. Nadzór nad realizacją programów powierza się:

1) Dyrektorowi Departamentu Nauki, Techniki i Projektowania — w zakresie prac naukowo-badawczych i rozwojowych,

2) Dyrektorowi Departamentu Przemysłu Materiałów Budowlanych — w zakresie przygotowywania, uruchamiania i rozszerzania produkcji w przemyśle materiałów budowlanych,

3) Dyrektorowi Departamentu Mechaniki, Energetyki i Transportu — w zakresie przygotowywania, uruchamiania i rozszerzania produkcji maszyn i urządzeń dla budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych,

4) Dyrektorowi Departamentu Budownictwa Przemysłowego — w zakresie przygotowywania, uruchamiania i rozszerzania produkcji instalacyjnych urządzeń cieplnych, elektrycznych, wentylacyjno-klimatyzacyjnych, grzewczych i odpylających.

§ 5. Traci moc zarządzenie nr 18 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 21 marca 1968 r. w sprawie trybu postępowania przy uruchamianiu produkcji nowych maszyn i urządzeń (Dz. Urz. MBiPMB Nr 5, poz. 23 i z 1969 r. Nr 7, poz. 28).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie przy przygotowywaniu i uruchamianiu produkcji nowych i zmodernizowanych wyrobów z wyjątkiem tych wyrobów, dla których założenia techniczno-ekonomiczne zostały już zatwierdzone lub zostaną zatwierdzone w ciągu trzech miesięcy od dnia wejścia w życie zarządzenia.

MINISTER
A. Glazur

Załącznik do zarządzenia nr 32 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 28 grudnia 1978 r.

SZCZEGÓŁOWE WYTYCZNE

w sprawie przygotowywania i uruchamiania produkcji nowych i zmodernizowanych wyrobów w przemyśle materiałów budowlanych

1. Prace nad przygotowywaniem i uruchamianiem produkcji nowych i zmodernizowanych wyrobów w przemyśle materiałów budowlanych powinny być prowadzone zgodnie z obowiązującymi przepisami, w szczególności przepisami w sprawie dopuszczenia do stosowania w budownictwie nowych materiałów, w sprawie typizacji w budownictwie oraz o wzornictwie przemysłowym, w sposób zapewniający dobrą jakość wyrobów.

2. Pełny cykl prac związanych z przygotowywaniem i uruchamianiem produkcji powinien obejmować:
— założenia techniczno-ekonomiczne,
— projekt techniczny,
— projekt roboczy,
— badania prototypu, partii informacyjnej i partii próbnej,
— uruchomienie produkcji.

2.1. W zależności od specyfiki wyrobu i stopnia skomplikowania projektowanego rozwiązania, wykonanie projektu technicznego lub projektu roboczego może być pominięte.

3. Założenia techniczno-ekonomiczne, zwane dalej „założeniami", opracowuje się po zatwierdzeniu wniosku o podjęcie prac naukowo-badawczych i rozwojowych przez naczelnego (generalnego) dyrektora zjednoczenia, a w odniesieniu do tematów ujętych w programach rządowych lub problemach węzłowych, po zatwierdzeniu planu koordynacyjnego przez właściwego ministra.

3.1. We wniosku o podjęcie prac naukowo-badawczych i rozwojowych należy określić:
— jednostkę prowadzącą prace naukowo-badawcze i rozwojowe,
— producenta wyrobu,
— techniczne cechy wyrobu,
— przewidywane efekty techniczno-ekonomiczne.

3.2. Założenia opracowuje właściwa jednostka badawczo-rozwojowa lub badawczo-projektowa w porozumieniu z przyszłym producentem wyrobu.

3.3. Założenia powinny zawierać:
— określenie wymaganych warunków technicznych oraz cech wyrobu,
— ustalenie zakresu stosowania i potrzeb ilościowych,
— analizę możliwości wykorzystania doświadczeń zagranicznych,
— wybór optymalnego rozwiązania,
— dokumentację techniczną i technologiczną,
— rozeznanie patentowe,
— ustalenie rozwiązań mających cechy wynalazków lub wzorów użytkowych, które powinny być zgłoszone do ochrony patentowej,
— określenie górnej granicy kosztów własnych, a w uzgodnieniu z głównym odbiorcą — górnej granicy cen,
— analizę techniczno-ekonomiczną efektywności badań i uruchomienia produkcji,
— określenie środków dewizowych,
— wytyczne w zakresie unifikacji i normalizacji,
— harmonogram prac przygotowania i uruchomienia produkcji.

3.4. Założenia zatwierdza dyrektor przedsiębiorstwa podejmującego produkcję na podstawie przeprowadzonej oceny poziomu jakości wyrobu i jego kosztów, o ile nie zostało to zastrzeżone do kompetencji Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych lub naczelnego (generalnego) dyrektora zjednoczenia.
W razie potrzeby, zatwierdzający założenia może powołać zespół ekspertów dla dokonania dodatkowej oceny poziomu jakości wyrobu, jego konstrukcji i technologii.

4. Po zatwierdzeniu założeń, temat dotyczący przygotowania i uruchomienia produkcji należy zgłosić do Departamentu Nauki, Techniki i Projektowania, w celu ujęcia go w programie.

4.1. Tryb zgłaszania tematów, o których mowa w pkt. 4, zostanie określony odrębnie przez Departament Nauki, Techniki i Projektowania.

5. Projekt techniczny, w zależności od specyfiki wyrobu, powinien zawierać:
— dokumentację techniczną i technologiczną, niezbędną dla wykonania prototypu,
— analizę technologiczności wyrobu,
— opis przeznaczenia i zakres stosowania wyrobu,
— wykaz dokumentów dotyczących wyrobu (norm, warunków technicznych, typowych rozwiązań),
— potwierdzenie czystości patentowej,
— analizę materiałochłonności i importochłonności wyrobu,
— wykaz jednostek kooperujących,
— wytyczne w sprawie pakowania, transportu, składowania i montażu,
— metodykę badań kwalifikacyjnych prototypu, opracowaną przez właściwą jednostkę badawczo-rozwojową lub badawczo-projektową,
— analizę techniczno-ekonomiczną.

6. Projekt roboczy powinien zawierać:
— poprawioną po próbach dokumentację,
— warunki techniczne wyrobu,
— kosztorys.

7. Projekt techniczny i roboczy zatwierdza się w trybie określonym w pkt. 3 4.

8. Oceny poziomu jakości wyrobu na etapie założeń dokonuje właściwa jednostka uprawniona do wydawania ocen i opinii na podstawie przepisów w sprawie zasad organizacji rzeczoznawstwa.

8.1. Oceny poziomu jakości wyrobu na etapie prototypu, partii informacyjnej i partii próbnej dokonuje jednostka organizacyjna ustalona w programie, przy współudziale odpowiednich specjalistów, przedstawicieli zainteresowanych jednostek badawczo-rozwojowych lub badawczo-projektowych, głównych odbiorców oraz użytkowników.

8.2. Jeżeli oceniany wyrób wymaga dodatkowej opinii przewidzianej przepisami szczególnymi, jednostka oceniająca jest obowiązana do jej uzyskania.

9. Decyzję o uruchomieniu produkcji podejmuje dyrektor przedsiębiorstwa na podstawie przeprowadzonej oceny poziomu jakości wyrobów i wyników przeprowadzonych badań, jeżeli wydanie tej decyzji nie zostało zastrzeżone do kompetencji Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych lub naczelnego (generalnego) dyrektora zjednoczenia.

9.1. Jeżeli decyzja o uruchomieniu produkcji wymaga dodatkowej oceny specjalistów, dyrektor przedsiębiorstwa może powołać zespół ekspertów dla dokonania takiej oceny.

9.2. Decyzja o uruchomieniu produkcji nowych materiałów przewidzianych do powszechnego stosowania w budownictwie, może być podjęta dopiero po uzyskaniu decyzji o ich dopuszczeniu do stosowania.

9.3. Po uruchomieniu produkcji wyrobu należy niezwłocznie dokonać oceny zgodności uzyskanych cech wyrobu oraz wskaźników ekonomicznych z założonymi w dokumentacji.

10. Po przeprowadzeniu oceny, o której mowa w pkt. 9.3, należy sporządzić protokół uruchomienia produkcji i określić w nim:
— rzeczywiste cechy wyrobu i koszt jego wytworzenia oraz ewentualne zmiany w stosunku do założonych w dokumentacji cech wyrobu i kosztów,
— wielkość produkcji uzyskanej,
— wielkość produkcji docelowej i termin jej osiągnięcia,
— przedsięwzięcia organizacyjne i techniczne niezbędne dla osiągnięcia wyższej jakości i efektywności ekonomicznej wyrobu.

10.1 Protokół o uruchomieniu produkcji, po podpisaniu przez dyrektora przedsiębiorstwa, należy przekazać do jednostki nadrzędnej oraz właściwych departamentów nadzorujących realizację programu, wymienionych w § 4 zarządzenia.

2.

ZARZĄDZENIE NR 34

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 30 grudnia 1978 r.

w sprawie zasad opracowywania projektów organizacji pracy dla projektowanych nowych i modernizowanych zakładów produkcyjnych

Na podstawie § 25 uchwały nr 59 Rady Ministrów z dnia 13 maja 1978 r. w sprawie doskonalenia organizacji i normowania pracy (Monitor Polski Nr 19, poz. 68) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przy projektowaniu nowych i modernizowanych zakładów produkcyjnych resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych wprowadza się obowiązek opracowywania projektów organizacji pracy, zgodnie z zasadami określonymi w załączniku do zarządzenia.

§ 2. Opracowanie projektu organizacji pracy zapewnia jednostka, która sporządza projekt technologiczny.

§ 3. Jednostki projektowania resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych, opracowujące dokumentację projektową dla nowych i modernizowanych zakładów produkcyjnych innych resortów, są obowiązane sporządzić projekt organizacji pracy z uwzględnieniem przepisu § 2 oraz zasad sporządzania projektów organizacji pracy, obowiązujących w tych resortach.

§ 4. Dyrektor Instytutu Organizacji, Zarządzania i Ekonomiki Przemysłu Budowlanego, w terminie do dnia 30 czerwca 1979 r. zapewni opracowanie przy współpracy właściwych branżowych biur projektów, przykładowych projektów organizacji pracy dla wybranych zakładów produkcyjnych resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych.

§ 5. Dyrektor Centralnego Ośrodka Badawczo-Projektowego Budownictwa Przemysłowego „Bistyp" zapewni, w ramach koordynacji projektowania w budownictwie, przy współpracy Instytutu Organizacji, Zarządzania i Ekonomiki Przemysłu Budowlanego oraz Resortowego Ośrodka Normowania Pracy, szkolenie pracowników jednostek projektowania w zakresie problematyki projektowania organizacji pracy.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do inwestycji, dla których opracowanie założeń techniczno-ekonomicznych rozpoczęto po dniu 1 stycznia 1979 r.

MINISTER
A. Glazur

Załącznik do zarządzenia nr 34 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 30 grudnia 1978 r.

ZASADY OPRACOWYWANIA PROJEKTÓW ORGANIZACJI PRACY

1. Postanowienia ogólne

1.1. Projekt organizacji pracy stanowi integralną część dokumentacji projektowej sporządzanej dla projektowanych nowych i modernizowanych zakładów produkcyjnych.

1.2. Projekt organizacji pracy powinien obejmować w szczególności problematykę organizacji produkcji, zarządzania i stanowisk pracy oraz systemu informacyjnego (informatycznego).

1.3. Projektowanie organizacji pracy powinno przebiegać w ścisłym powiązaniu z projektowaniem technologii produkcji.

1.4. Jednostki sporządzające projekty organizacji pracy oraz jednostki inwestujące resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych obowiązane są do współpracy w toku opracowywania tych projektów.

1.5. Przy projektowaniu organizacji pracy należy uwzględniać optymalne rozwiązania w zakresie organizacji i metod pracy (w szczególności zapewniające efektywne wykorzystanie czasu pracy i środków produkcji) oraz w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy.

1.6. Projekt organizacji pracy powinien być wykorzystany przez inwestora (przyszłego użytkownika) przy sporządzaniu planu uruchomienia produkcji, planu przygotowania i szkolenia kadr oraz sporządzaniu dokumentacji rozruchowej.

2. **Zakres projektu organizacji pracy**

2.1. Projekt organizacji pracy sporządza się w dwóch etapach, jako

1) koncepcję organizacji pracy — w fazie założeń techniczno-ekonomicznych inwestycji,
2) wytyczne organizacji pracy — w fazie projektu technicznego inwestycji.

2.2. Koncepcja organizacji pracy

2.2.1. Podstawę do opracowania koncepcji organizacji pracy stanowią:

1) dane wyjściowe przedsięwzięcia lub zadania inwestycyjnego, a w wypadku modernizacji ponadto analiza istniejącego stanu organizacji pracy, (uzyskane od inwestora jeżeli założenia techniczno-ekonomiczne inwestycji wykonuje jednostka projektowania),
2) informacje zawarte w branżowych opracowaniach wykonywanych w fazie założeń techniczno-ekonomicznych inwestycji, a zwłaszcza w projekcie technologicznym.

2.2.2. Koncepcja organizacji pracy obejmuje:

1) ogólną charakterystykę programu produkcyjnego,
2) strukturę produkcyjną,
3) koncepcję systemu organizacji produkcji (z ewentualnym zastosowaniem ETO),
4) zasady organizacji i funkcjonowania odpowiednich działów pracy i służb (techniczne przygotowanie produkcji, gospodarka materiałowa i magazynowa, narzędziowa i remontowa, transportowa, kontrola jakości itp.),
5) plan rozmieszczenia jednostek organizacyjnych,
6) skrócony schemat organizacyjny zakładu,
7) zestawienie wielkości podstawowych wskaźników techniczno-ekonomicznych, uzasadniających wybór projektowanej organizacji pracy.

2.3. Wytyczne organizacji pracy

2.3.1. Podstawę do opracowania wytycznych organizacji pracy stanowią zatwierdzone założenia techniczno-ekonomiczne inwestycji, w tym koncepcja organizacji pracy.

2.3.2. Wytyczne organizacji pracy obejmują:

1) wytyczne organizacji produkcji określające:
   — organizację procesu produkcyjnego,
   — strukturę produkcyjną (rozmieszczenie poszczególnych ogniw produkcyjnych),
   — organizację komórek produkcyjnych (stanowisk roboczych, gniazd, oddziałów, wydziałów),
   — organizację rytmicznej produkcji,
   — organizację odpowiednich działów pracy i służb (pkt 2.2.2. ppkt 4),
2) wytyczne organizacji zarządzania określające:
   — organizację zarządzania zakładem (w tym organizację zarządzania w pionach i wydziałach),
   — organizację komórek zarządzania,
   — system sterowania produkcją (z ewentualnym zastosowaniem ETO),
   — obieg informacji i decyzji,
3) dla dużych zakładów o złożonym procesie produkcyjnym — ponadto wytyczne organizacji systemu informacyjnego (informatycznego) określające:
   — nośniki informacji,
   — system przetwarzania informacji, obejmujący przykładowo strukturę banku danych, strukturę podsystemów, dokumentację podsystemów, dokumentację eksploatacyjną systemu.

2.3.3. Przy projektowaniu organizacji produkcji należy uwzględniać:

— szczegółowe obliczenia produkcyjno-organizacyjne dla produkcji powtarzalnej,
— orientacyjne obliczenia produkcyjno-organizacyjne dla warunków niepowtarzalnego wytwarzania wyrobów lub niewielkich serii.

2.4. Zakres projektu organizacji pracy określany w pkt 2 ma charakter ramowy i powinien być dostosowany do wielkości i stopnia skomplikowania projektowanego zakładu produkcyjnego.

3. Uzgadnianie i zatwierdzanie projektów organizacji pracy odbywa się na zasadach i w trybie określonych w przepisach o projektowaniu inwestycji.

3.

ZARZĄDZENIE NR 35

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 30 grudnia 1978 r.

w sprawie szkolenia pożarniczego

(Znak: MT4/291/3/78)

Na podstawie art. 6 ust. 1 i art. 10 pkt 1 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1.1. Szkolenie pożarnicze obowiązuje wszystkich pracowników zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych i uczniów resortowych szkół przyzakładowych, zwanych dalej odpowiednio „pracownikami" lub „uczniami", oraz słuchaczy kursów zawodowych.

2. Celem szkolenia pożarniczego jest zaznajomienie pracowników i uczniów oraz słuchaczy kursów zawodowych z zagrożeniem pożarowym podczas wykonywanych prac, z zabezpieczeniem przeciwpożarowym oraz z zasadami zachowania się i postępowania w wypadku powstania pożaru.

§ 2.1. Szkolenie pożarnicze dzieli się na następujące rodzaje:

1) wstępne,
2) podstawowe,
3) specjalistyczne.

2. Szkolenie pożarnicze powinno być prowadzone w formie:

1) instruktażu,
2) kursów,
3) ćwiczeń,
4) samokształcenia kierowanego.

§ 3.1. Pracownicy powinni ukończyć szkolenie pożarnicze:

1) wstępne — przed przystąpieniem do wykonywania powierzonych im zadań,
2) podstawowe — najpóźniej w terminie 6 miesięcy, licząc od dnia podjęcia pracy.

2. Przewodniczący i członkowie komisji pożarowo-technicznych i przeciwwybuchowych, referenci ochrony przeciwpożarowej oraz specjaliści branżowi oprócz szkolenia, o którym mowa w ust. 1, powinni ukończyć szkolenie pożarnicze specjalistyczne

§ 4.1. Szkolenie pożarnicze wstępne i podstawowe dla pracowników, organizują kierownicy jednostek organizacyjnych zatrudniających tych pracowników.

2. Szkolenie pożarnicze specjalistyczne organizują dla:

1) przewodniczących i członków komisji pożarowo-technicznych i przeciwwybuchowych oraz referentów ochrony przeciwpożarowej
   a) w przedsiębiorstwach i kombinatach — naczelni (generalni) dyrektorzy zjednoczeń, grupujących te przedsiębiorstwa (kombinaty),
   b) w innych jednostkach organizacyjnych — kierownicy tych jednostek,

   z tym, że szkolenie dla referentów ochrony przeciwpożarowej powinno być zorganizowane w porozumieniu z ośrodkami szkolenia pożarniczego wojewódzkich komend straży pożarnych.
2) specjalistów branżowych — Departament Mechaniki, Energetyki i Transportu — Główny Inspektorat Ochrony Przeciwpożarowej w porozumieniu z Komendą Główną Straży Pożarnych

§ 5. Szkolenie pożarnicze dla uczniów oraz słuchaczy kursów zawodowych powinno odbywać się w ramach nauczania teoretycznego i praktycznego.

§ 6.1. Departament Mechaniki, Energetyki i Transportu — Główny Inspektorat Ochrony Przeciwpożarowej opracuje w terminie do dnia 31 marca 1979 r. program nauczania dla pracowników w zakresie zagadnień ochrony przeciwpożarowej.

2. Departament Kadr i Szkolenia spowoduje, aby:

1) uczniom przekazywane były — w uzupełnieniu programów nauczania w zakresie zagadnień ochrony przeciwpożarowej — bieżące wiadomości z tej dziedziny,
2) w programach nauczania dla słuchaczy kursów zawodowych uwzględniono zagadnienia ochrony przeciwpożarowej.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER
A. Glazur

4.

ZARZĄDZENIE NR 36

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 30 grudnia 1978 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie premiowania pracowników kierownictwa i administracji, zatrudnionych w przedsiębiorstwach i kombinatach budowlano-montażowych oraz w grupujących je zjednoczeniach, objętych nowym systemem ekonomiczno-finansowym budownictwa

(Znak: PP-3/78)

W uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Budowlanego zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu nr 4 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 15 lutego 1978 r. w sprawie premiowania pracowników kierownictwa i administracji, zatrudnionych w przedsiębiorstwach i kombinatach budowlano-montażowych oraz w grupujących je zjednoczeniach objętych nowym systemem ekonomiczno-finansowym budownictwa (Dz. Urz. MBiPMB Nr 4, poz. 6) wprowadza się następujące zmiany:

1) w tytule zarządzania skreśla się wyrazy „objętych nowym systemem ekonomiczno-finansowym budownictwa”,
2) we wstępie skreśla się wyrazy: „Na podstawie ust. 1 części III załącznika do uchwały nr 4 Rady Ministrów z dnia 6 stycznia 1978 r. w sprawie zasad systemu ekonomiczno-finansowego organizacji gospodarczych budownictwa oraz trybu i terminów jego wdrażania”,
3) w § 1 ust. 1 skreśla się wyrazy „stosujących nowy system ekonomiczno-finansowy budownictwa”,
4) w § 4
   a) w ust. 2 wyrazy: „systemu ekonomiczno-finansowego” zastępuje się wyrazem „premiowania”,
   b) w ust. 6 wyrazy „nowego systemu ekonomiczno-finansowego” zastępuje się wyrazami „nowych zasad premiowania”,
   c) w ust. 7 wyrazy „nowego systemu ekonomiczno-finansowego” zastępuje się wyrazami „nowych zasad premiowania”,
5) w § 13 ust. 2 wyrazy „nowego systemu ekonomiczno-finansowego” zastępuje się wyrazami „nowych zasad premiowania”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1978 r.

MINISTER
A. Glazur

5.

ZARZĄDZENIE NR 37

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 30 grudnia 1978 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie racjonalnego stosowania żelbetowych płyt drogowych

(Znak: NP-4/AB/531/78)

W związku z decyzją nr 66 Prezydium Rządu z dnia 21 maja 1976 r. w sprawie zmniejszenia materiałochłonności budownictwa w latach 1976—1980 i kierunkowo do 1990 r. zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu nr 2 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 6 lutego 1978 r. w sprawie racjonalnego stosowania żelbetowych płyt drogowych (Dz. Urz. MBiPMB Nr 2, poz. 3) w § 3 ust. 1 i 2 wyrazy „w 1978 r.”, zastępuje się wyrazami „w 1979 r.”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1979 r.

MINISTER
A. Glazur

6.

OKÓLNIK NR 2

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 15 grudnia 1978 r.

w sprawie zapobiegania nieprawidłowościom przy realizowaniu lub wspomaganiu przez jednostki organizacyjne resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych indywidualnego budownictwa, podejmowanego przez osoby fizyczne

(Znak: GM3-0152-96)

W toku kontroli przeprowadzonej w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych przez organy kontroli państwowej stwierdzono szereg nieprawidłowości, noszących niekiedy znamiona nadużyć, przy realizowaniu przez te przedsiębiorstwa indywidualnego budownictwa, podejmowanego przez osoby fizyczne.

W szczególności kontrole te ujawniły, że niektóre przedsiębiorstwa budowlano-montażowe realizują lub wspomagają takie budownictwo z naruszeniem obowiązujących zasad, zwłaszcza w zakresie rozliczeń oraz wyceny robót i materiałów, a mianowicie:

— stosują w rozliczeniach kosztów budowy domów jednorodzinnych ceny i stawki oraz taryfy niższe od powszechnie obowiązujących,

— zaniżają ilość faktycznie wykonanych robót,

— odprzedają osobom fizycznym deficytowe materiały budowlane, zwłaszcza do robót wykończeniowych (płytki ceramiczne, armaturę sanitarną i elektryczną, wyroby z drewna, w tym boazerie), stosując przy tym ceny znacznie niższe od cen obowiązujących,

— przeklasyfikowują pełnowartościowe materiały budowlane, a następnie zbywają je osobom fizycznym, po znacznie obniżonych cenach w stosunku do ich faktycznej wartości,

— dokonują nieprawidłowych rozliczeń materiałowych.

Stwierdzono również, że przedsiębiorstwa budowlano-montażowe nie dysponujące wolnym potencjałem wykonawczym, a nawet mające trudności z wykonaniem ustalonych zadań planowych w zakresie uspołecznionego wielorodzinnego budownictwa mieszkaniowego bądź innych ważnych inwestycji, przyjmują do realizacji zamówienia od osób fizycznych w zakresie indywidualnego budownictwa.

Mając na uwadze konieczność zapobieżenia tego rodzaju nieprawidłowościom przy jednoczesnym zapewnieniu rozwoju różnych form pomocy i usług świadczonych przez zakłady pracy na rzecz swoich pracowników, podejmujących budowę domów jednorodzinnych, stosownie do uchwały nr 128 Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 1976 r. w sprawie rozwoju jednorodzinnego budownictwa mieszkaniowego w latach 1976—1980 (Monitor Polski Nr 31, poz. 134), ustala się, co następuje:

§ 1. 1. Przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, których moce produkcyjne zostały całkowicie zaangażowane w realizację zadań planowych, nie mogą przyjmować od osób fizycznych zamówień na wykonywanie obiektów (robót) budownictwa mieszkaniowego oraz innego rodzaju budownictwa.

2. Przyjęcie zamówienia, o którym mowa w ust. 1 przez przedsiębiorstwo budowlano-montażowe dysponujące wolną mocą produkcyjną, może nastąpić pod warunkiem przedstawienia sprawy prezydium samorządu robotniczego i uzyskania pozytywnej opinii tego organu.

3. Ustalenia ust. 1—2 nie dotyczą tych przedsiębiorstw, których przedmiotem działania jest wykonywanie na rzecz osób fizycznych obiektów (robót) budowlanych.

§ 2. 1. Przyjęcie zamówienia po spełnieniu warunku, o którym mowa w § 1, ust. 2, powinno nastąpić przez zawarcie pisemnej umowy, do której będą miały zastosowanie odpowiednie przepisy Kodeksu cywilnego.

2. Umowa powinna zawierać wszystkie postanowienia określające obowiązki i uprawnienia stron zabezpieczające ich interesy, a w szczególności:

1) określenie stron zawierających umowę, ich siedziby oraz datę i miejsce zawarcia umowy,
2) dokładne określenie przedmiotu umowy, zgodnie z załączoną dokumentacją projektową,
3) datę, w której wykonany przedmiot umowy ma być oddany zamawiającemu,
4) rodzaj i ilość powierzonych przez zamawiającego materiałów i urządzeń, potrzebnych do wykonania przedmiotu umowy,
5) rodzaj i ilość materiałów, które ma dostarczyć wykonawca,
6) wysokość wynagrodzenia wykonawcy z podaniem cen jednostkowych objętych umową robót budowlanych, ze wskazaniem cennika i pozycji oraz wszystkich narzutów i dodatków przysługujących wykonawcy,
7) sposób zapłaty wynagrodzenia.

3. Wartość robót budowlanych przyjętych do realizacji, powinna być wyceniana na podstawie obowiązujących katalogów cen kosztorysowych oraz katalogów norm kosztorysowych, przy zastosowaniu dopłaty z tytułu różnicy między ceną zbytu, a ceną detaliczną materiałów budowlanych zużytych do wykonania tych robót.

Kwota uzyskana z tej dopłaty podlega odprowadzeniu do budżetu Państwa w obowiązującym trybie.

§ 3. Materiały zużyte do wykonania obiektów (robót) jednorodzinnego budownictwa mieszkaniowego oraz innego rodzaju budownictwa na rzecz osób fizycznych podlegają limitowaniu, rozliczaniu i kontroli w trybie i na zasadach określonych w zarządzeniu nr 3 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 8 lutego 1978 r. w sprawie limitowania, rozliczania i kontroli zużycia materiałów w produkcji przedsiębiorstw budowlano-montażowych (Dz. Urz. MBiPMB Nr 2, poz. 4).

§ 4. 1. Odprzedaż materiałów budowlanych osobom fizycznym może dotyczyć wyłącznie materiałów zbędnych, zwłaszcza materiałów niepełnowartościowych, z uwzględnieniem zasad określonych w odrębnych przepisach, a w szczególności:

— w uchwale nr 164 Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia 1971 r. w sprawie rozporządzania przez państwowe jednostki organizacyjne niektórymi ruchomymi składnikami majątkowymi (Monitor Polski Nr 46, poz. 292 i z 1972 r. Nr 42, poz. 230),

— w zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 31 marca 1972 r. w sprawie zapasów nieprawidłowych, podlegających bieżącej przecenie i zasad rozliczania skutków tej przeceny (Monitor Polski Nr 23, poz. 134 i z 1973 r. Nr 27, poz. 172),

— w zarządzeniu nr 56/74 Przewodniczącego Państwowej Komisji Cen z dnia 30 grudnia 1974 r. w sprawie zasad i trybu ustalania cen przedmiotów niepełnowartościowych (Dziennik Urzędowy Cen z 1975 r. Nr 1, poz. 3).

2. Odprzedaż zbędnych, pełnowartościowych materiałów budowlanych powinna być dokonywana po cenach detalicznych z wyjątkiem, o którym mowa w § 5 ust. 2 pkt 1.

§ 5. 1. Postanowienia § 1 — 4 nie ograniczają działalności zakładów pracy w zakresie udzielania swoim pracownikom, realizującym siłami własnymi budowę domów jednorodzinnych, pomocy w różnych formach, stosownie do przepisu § 11 uchwały nr 128 Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 1976 r. w sprawie rozwoju jednorodzinnego budownictwa mieszkaniowego w latach 1976—1980 (Monitor Polski Nr 31, poz. 134).

2. Dyrektorzy zakładów pracy dopilnują, aby pomoc, o której mowa w ust. 1, obejmująca między innymi:

1) odprzedaż zbędnych materiałów budowlanych — po koszcie własnym,
2) odpłatne udostępnienie sprzętu budowlano-montażowego i transportowego wraz z obsługą — według kosztów własnych,
3) świadczenie usług budowlanych przez własne grupy budowlano-montażowe — według kosztów własnych,

była realizowana zgodnie z zasadami legalności i gospodarności oraz rozliczana w sposób rzetelny i zgodny z obowiązującymi przepisami.

3. Zakłady Pracy są obowiązane do prowadzenia odpowiedniej dokumentacji dotyczącej rodzaju i zakresu udzielanej pomocy oraz wyceny i sposobu rozliczania tych świadczeń.

§ 6. 1. Zobowiązuje się naczelnych (generalnych) dyrektorów zjednoczeń budownictwa do spowodowania przeprowadzenia w I półroczu 1979 r. przez służby rewizyjne tych zjednoczeń kontroli prawidłowości działalności nadzorowanych przedsiębiorstw budowlano-montażowych, związanej z realizowaniem lub wspomaganiem indywidualnego budownictwa mieszkaniowego, podejmowanego przez osoby fizyczne oraz do stałego wprowadzenia tej problematyki do planów kontroli na dalsze okresy.

2. O wynikach kontroli, o której mowa w ust. 1, przeprowadzonej w I półroczu 1979 r., należy powiadomić Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — Departament Ekonomiki i Finansów, w terminie do dnia 30 czerwca 1979 r.

§ 7. Nadzór nad realizacją postanowień niniejszego okólnika powierza się Podsekretarzowi Stanu Ob. R. Jasińskiemu.

§ 8. Okólnik wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER
A. Glazur

KOMUNIKAT

Zostały wydane, a nie są ogłoszone następujące akty normatywne.

Zarządzenia Ministra:

1. **Nr 28** z 13.XII.1978 r. znak: EF-1/F-300/78 w sprawie wprowadzenia w organizacjach gospodarczych resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych zmodyfikowanego systemu ekonomiczno-finansowego.
2. **Nr 30** z 15.XII.1978 r. znak: PL-4 Og/144/78 w sprawie zmiany terminów zakończenia niektórych zadań inwestycyjnych w 1978 r.
3. **Nr 31** z 22.XII.1978 r. znak: MT-8/78 w sprawie powołania Resortowego Sztabu do spraw operatywnej koordynacji dostaw węgla.
4. **Nr 33** z 28.XII.1978 r. znak: MT-10/4537-12/78 w sprawie terminów na wykonanie czynności ładunkowych oraz kar umownych za przetrzymywanie cementowagonów przy tych czynnościach.

Protokół dodatkowy

1. **Nr 6** z 22.XII.1978 r. do porozumienia zawartego w dniu 24 kwietnia 1975 r. pomiędzy Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych a Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Budowlanego o stosowaniu Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Handlu Wewnętrznego z dnia 24 grudnia 1974 r. w niektórych zakładach pracy resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych.

Zarządzenia (Or) Ministra

1. **Nr 80** z 7.XII.1978 r. znak: GM6-0121-133/78 w sprawie zmiany nazwy i przedmiotu działania Przedsiębiorstwa Budownictwa Hydrotechnicznego Robót Fundamentowych i Remontu Sprzętu „Energopol 3".
2. **Nr 81** z 8.XII.1978 r. znak: GM6-0121-168/78 o zmianie zarządzenia w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Kombinat Budownictwa Miejskiego w Warszawie.
3. **Nr 82** z 11.XII.1978 r. znak: GM6-0121-121/78 w sprawie zniesienia Radomskiego Przedsiębiorstwa Budowy Pieców Przemysłowych.
4. **Nr 83** z 12.XII.1978 r. znak: GM6-0121-102/78 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Kombinat Budowlany w Skarżysku Kamiennej
5. **Nr 84** z 19.XII.1978 r. znak: GM6-0121-139/78 zmieniające zarządzenie o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Wielkopolskie Zakłady Produkcji Betonów „Wielfabet".
6. **Nr 85** z 19.XII.1978 r. znak: GM6-0121-140/78 zmieniające zarządzenie w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Zielonogórskie Zakłady Produkcji Betonów.
7. **Nr 86** z 19.XII.1978 r. znak: GM6-0121-142/78 zmieniające zarządzenie o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Zakłady Produkcji Elementów Budowlanych „Solbet" w Solcu Kujawskim.
8. **Nr 87** z 19.XII.1978 r. znak: GM6-0121-144/78 zmieniające zarządzenie o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Bydgoskie Zakłady Betoniarskie i Żelbetowe.
9. **Nr 88** z 19.XII.1978 r. znak: GM6-0121-145/78 zmieniające zarządzenie o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Koszalińskie Przedsiębiorstwo Produkcji Betonów „Żelgazbet" w Kaliszu Pomorskim.
10. **Nr 89** z 19.XII.1978 r. znak: GM6-0121-146/78 zmieniające zarządzenie o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Kluczborskie Zakłady Betoniarskie i Żelbetowe
11. **Nr 90** z 19.XII.1978 r. znak: GM6-0121-147/78 zmieniające zarządzenie o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Górnośląskie Zakłady Produkcji Elementów Budowlanych.

12. Nr 91 z 19.XII.1978 r. znak: GM6-0121-155/78 zmieniające zarządzenie o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą. Zakłady Produkcji Elementów Budowlanych w Łodzi.

13. Nr 92 z 19.XII.1978 r. znak: GM6-0121-138/78 zmieniające zarządzenie o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą. Poznańskie Zakłady Produkcji Betonów „Pozbet" w Poznaniu.

14. Nr 93 z 19.XII.1978 r. znak: GM6-0121-143/78 zmieniające zarządzenie o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą. Gdańskie Przedsiębiorstwo Przemysłu Betonów „Trójbet".

15. Nr 94 z 19.XII.1978 r. znak: GM6-0121-151/78 zmieniające zarządzenie o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą. Zakłady Produkcji Elementów Budowlanych — Długi Kąt.

16. Nr 95 z 19.XII.1978 r. znak: GM6-0121-152/78 zmieniające zarządzenie o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Zakłady Produkcji Betonów „Gafabet" w Gorzkowicach.

17. Nr 96 z 19.XII.1978 r. znak: GM6-0121-152/78 zmieniające zarządzenie o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Zakłady Produkcji Żelbetowych Elementów Prefabrykowanych.

18. Nr 97 z 19.XII.1978 r. znak: GM6-0121-153/78 zmieniające zarządzenie o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Zakłady Żelbetowych Elementów Prefabrykowanych „Olbet".

19. Nr 98 z 19.XII.1978 r. znak: GM6-0121-162/78 zmieniające zarządzenie o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Toruńskie Przedsiębiorstwo Remontowo-Produkcyjne Przemysłu Betonów.

20. Nr 99 z 19.XII.1978 r. znak: GM6-0121-163/78 zmieniające zarządzenie o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Przedsiębiorstwo Remontowo-Produkcyjne Przemysłu Betonów w Olsztynie.

21. Nr 100 z 19.XII.1978 r. znak: GM6-0121-163/78 zmieniające zarządzenie o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Zakłady Produkcji Elementów Budowlanych „Powodowo" w Powodowie.

22. Nr 101 z 19.XII.1978 r. znak: GM6-0121-148/78 zmieniające zarządzenie o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą. Przedsiębiorstwo Konstrukcji i Elementów Żelbetowych „Konsbet" w Tarnowskich Górach.

23. Nr 102 z 19.XII.1978 r. znak: GM6-0121-157/78 zmieniające zarządzenie o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Zakłady Produkcji Elementów Budowlanych „Warsbet".

24. Nr 103 z 19.XII.1978 r. znak: GM6-0121-156/78 zmieniające zarządzenie o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Rzeszowskie Zakłady Produkcji Prefabrykowanych Elementów Budowlanych „Kolbet".

25. Nr 104 z 19.XII.1978 r. znak: GM6-0121-158/78 zmieniające zarządzenie o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Zakłady Produkcji Elementów Hal Przemysłowych „Rakowice".

26. Nr 105 z 19.XII.1978 r. znak: GM6-0121-160/78 zmieniające zarządzenie o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Ciechanowskie Przedsiębiorstwo Przemysłu Betonów w Gralewie.

27. Nr 106 z 19.XII.1978 r. znak: GM6-0121-150/78 zmieniające zarządzenie o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Lubelskie Przedsiębiorstwo Przemysłu Betonów.

28. Nr 107 z 19.XII.1978 r. znak: GM6-0121-161/78 zmieniające zarządzenie o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Zakłady Produkcji Elementów Budowlanych „Ostrołęka".

29. Nr 108 z 19.XII.1978 r. znak: GM6-0121-137/78 zmieniające zarządzenie o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Wrocławskie Zakłady Betoniarskie i Żelbetowe „Wrobet".

30. Nr 109 z 27.XII.1978 r. znak: GM6-0121-171/78 w sprawie połączenia przedsiębiorstw państwowych pod nazwą: Krakowskie Zakłady Betoniarskie i Żelbetowe, Zakłady Produkcji Elementów Budowlanych „Skabet".

31. Nr 110 z 28.XII.1978 r. znak: GM6-0121-86/78 w sprawie nadania statutu Śląskiemu Zjednoczeniu Budownictwa.

32. Nr 111 z 28.XII.1978 r. znak: GM6-0121-128/78 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Kombinat Budowlany w Ostrowcu Świętokrzyskim.

33. Nr 112 z 28.XII.1978 r. znak: GM6-0115-8/78 w sprawie powołania Pełnomocnika do spraw budowy Elektrowni Połaniec.

34. Nr 113 z 28.XII.1978 r. znak: GM6-0152-114/78 w sprawie zapewnienia realizacji zadań w 1979 r. na budowie Elektrowni Połaniec.

Redakcja
MINISTERSTWO BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
Gabinet Ministra
Warszawa ul. Wspólna 2, tel. 21-015 w. 585
Wydawca
CENTRALNY OŚRODEK INFORMACJI BUDOWNICTWA
Wydział Wydawniczy
Warszawa, ul. Instalatorów 7c, tel. 46-04-21 w. 150
INDEKS 35574

Zakł. Graf. „Tamka", W-wa. Zam. 13-120. Nakład 50 000 egz.

Cena zł 4.—